

Preek Markus 10:13-16

- Schildwolde, 1 maart 2020
- Kees van Dusseldorp
- 1^e zondag 40-dagen-tijd
- bediening doop

Thema: Jezus zoekt het kind in jou!

vooraf: mededeling overlijden

Ps.68:8

votum

Ps.8a Heer, onze God, hoe heerlijk is uw naam

wetslezing

Ps.139:1,7,11 [De Wiekslag]

doopformulier 2

NLB 904:1,3 Beveel gerust uw wegen**

doopvragen

met de kinderen: Jezus roept alle kleine kinderen

bediening doop

NLB 348:1,3,5,7 **

gebed

lezen: Mark.10:13-16

1 Pet.2:1-5

NGK 160 Laat de kind'ren tot Mij komen

preek

Ps.131 (De Nieuwe Psalmberijming) **

gebed

collecte

NLB 704 Dank, dank nu allen God

zegen

Gemeente van Jezus Christus

'Och kon ik nog maar onbezorgd buiten spelen. Kon ik nog maar gelukkig zijn met een springtouw en een schommel. Maar ik kan het niet meer. Ik moet knokken om te overleven. Het kost me al mijn energie om de zorgen het hoofd te bieden.' Zo verzuchtte een vrouw van vijftig op het thema 'Het kind in jou.' Ze had het beeld van een schoolplein met vrolijke kinderen voor zich. Ze dacht met heimwee terug aan tijden dat het leven veel eenvoudiger leek te zijn. Haar kind-zijn was haar ontnomen, weggedrongen door volwassen problemen. Ik weet niet hoe haar leven er op dit moment uitziet. Maar haar reactie doet mij veel vermoeden.

Een man van vijfendertig reageerde heel anders op het thema. Jezus zoekt het kind in jou. Bijna allergisch en een tikje agressief. 'Eindelijk word ik een beetje voor volwassen aangezien. Ik ben zo lang klein gehouden en als minderwaardig behandeld. Praat me nu niet opnieuw iets kinderlijks aan. Daarmee red je het niet in deze wereld. Je moet zelf je verantwoordelijkheid nemen. Niet praten over bedreigingen of moeilijkheden, er bestaan alleen maar uitdagingen en kansen. Geen geneuzel over het kind in mij alsjeblieft.' Van zijn achtergrond weet ik wel wat af. Ik ken hem al jaren. Ik kan zijn reactie wel plaatsen. Maar het geeft ook te denken.

Jezus zoekt het kind in jou. Dat is het thema van deze kerkdienst. Dat is ook de boodschap die ik heb over te brengen. Het wordt geen kinderpreek. Maar een preek met een kind als prediker. Heb je het beeld van Vera bij het doopvont nog op je netvlies? Zij is de preek vanmorgen! Zoals de kleintjes bij Jezus door hem tot een preek werden gemaakt. Tussen al die grote mensen, moeilijke problemen, belangrijke kwesties en spannende ontwikkelingen. In de wereld. In de kerk. In je familie. In jezelf. Jezus bepaalt je bij de kern. Hij vraagt naar je ziel. Zoals Hij dat eens deed, zo doet Hij dat steeds weer. Hij reikt je een vergrootglas aan. Een microscoop. Kijk dan naar de kleintjes! Dan zie je hoe het werkt! Dan zie je hoe God werkt! Ook naar jou toe!

Jezus zoekt ook het kind in jou. Dat is een heerlijk geschenk en tegelijk een pittige oproep. Misschien klinkt het je wat vaag en ongrijpbaar in de oren. Misschien klinkt het je veel te modieus of te psychologisch in de oren. Misschien bevestigt het je beeld van een onkritisch, naïef geloof. Of ben je bang voor een oppervlakkige preek. Zou je die reserves even willen parkeren? Dan kan ik proberen om de boodschap van Jezus over te brengen. Om naar zijn preek van het kind te luisteren. Dan kijk je daarna maar wat jij ermee doet.

**

Jezus zoekt het kind in jou. Ik zie het als een samenvatting van de woorden van de Heer Jezus zelf. Het is zojuist uit de bijbel voorgelezen. De kinderen hebben het gezongen. En als Jezus iets zegt, dan doe je er goed aan om te luisteren. Wat Hij zegt, bevat de waarheid. Van wie anders zouden we iets kunnen leren over hoe God werkt? Zijn woorden openen het leven!

Het wordt ons verteld in een mooi verhaal. Over moeders en vaders. Zij komen met hun kleine kinderen bij Jezus. Het gaat om kleine baby's, die gedragen werden. Zoals hier net Vera door haar ouders naar voren gebracht werd. Zo komen die ouders bij de Heer. Men was dat daar gewoon. Sowieso aan het begin van elke sabbatavond. En ook op de feestdagen. Dan kwamen de ouders met hun kleintjes naar de rabbi. Dat hij ze zou zegenen. Voor ze gingen

slapen. Een goede wens, een hand op het hoofd, een gebed tot God, een zichtbaar teken van de persoonlijke aandacht en liefde van God. Voor de kleintjes, die in de samenleving nog niet meetelden. In Gods verbond werden en worden ze altijd meegenomen. Deze ouders wilden niets liever dan hun kinderen door Jezus te laten aanraken. Want de aanraking van Jezus is altijd meer dan een liefdevol gebaar. Moet je kijken wat voor goeds zijn aanraking aan sommige mensen al had gebracht! Wat wil je nu liever voor je kind! Geen wonder dat ouders graag kun kind laten dopen. Is dat ook niet een aanraking en zegen door Jezus?

Maar de leerlingen van Jezus houden hen tegen. Zij mogen niet bij Jezus komen. Wat bezielt hen, vraag je je af? Wat is er nu mooier en liever dan kleine baby's? Ga maar eens op de markt lopen met een kinderwagen. Heel veel mensen kijken even om de kap heen... Maar deze mannen weren de kinderen af. Zit hun eigen belangrijkheid hen hoog? Zijn ze bang dat er teveel oponthoud ontstaat? Vinden ze het werk van de Heer te belangrijk voor kleintjes? Vinden ze hun eigen discussies te belangrijk? Zoeken ze diepgaande preken over het koninkrijk van God? Uitspraken in theologische en kerkelijke discussies? Lessen over de praktijk van het leven? Zeker, Jezus spreekt over grote dingen: over zonde en vergeving, over God en mensen, over heden en toekomst. Voorafgaand aan het verhaal over de kinderen, lezen we Jezus' onderwijs over huwelijk en echtscheiding. Geen kost voor kleine potjes, hoe groot hun oortjes ook zijn. Wat de discipelen ook beweegt, ze houden die ouders met hun kinderen tegen. Zij komen het huis niet in waar Jezus is. 'Nu even niet! De meester is bezig! Wij hebben geen tijd. Jullie zijn niet belangrijk.'

Jezus merkt wat er bij de deur gebeurt. Natuurlijk ontgaat het hem niet. Hij reageert heftig. Hij neemt het zijn discipelen zeer kwalijk dat ze de baby's bij Hem vandaan houden. 'Laat de kinderen bij Mij komen! Houdt ze niet tegen. Gods koninkrijk is voor mensen die net zo zijn als zulke kleintjes.' Het is een zin die de leerlingen getroffen heeft. Met de emotie van Jezus erbij. Je komt het in alle evangeliën tegen en ook vaker dan eenmaal. Het is zijn boodschap in een notendop: 'Het koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij'. Het is goed binnengekomen.

Gods koninkrijk, zegt Jezus. In dat begrip is heel zijn boodschap samengetrokken. Gods koninkrijk, dat is leven in de nabijheid van God. Leven in de ruimte van zijn liefde. Leven op de golflengte van zijn Woord. Om dat koninkrijk te brengen, mensen tot dat hemelrijk toegang te geven, daarvoor is Jezus gekomen.

Ook voor de kleintjes is er de zegen van Jezus. Jezus maakt van dit incident bij de deur een voorbeeld. 'Wie niet als zo'n klein kind Gods Koninkrijk ontvangt, die zal het niet binnengaan.' Daar ligt voor jou en voor mij de les van het verhaal. Ik moet, ik mag als een baby het Koninkrijk ontvangen. Ja, dan moet je wel even een stap terug doen. Naar de kern. Naar de eenvoud. Naar de genade. Kennelijk moet er iets van zo'n klein kind in mij geactiveerd worden. Om het koninkrijk binnen te gaan. Is er iets in een baby, dat ik als volwassene niet mag verliezen. Iets van een kind in mij, waarop Jezus aanspraak doet. Jezus zoekt het kind in jou.

**

Het kind in mij. Ik moet daarvoor toch nog wat beter naar mezelf kijken. Welk 'kind in mij' wordt door de Here Jezus aangesproken? Er wordt in de psychologie wel gezegd dat ieder mens ook iets van een kind in zich houdt. Op verschillende manieren. Misschien ben je, hoewel je volwassen bent, ook wel eens een spelend kind, een drammend kind, een afhankelijk kind, een onbevangen kind, een angstig kind, een onbezorgd kind of een

jaloers kind. Het zijn allemaal posities die je als mens kunt innemen. Het heeft herkenbare gevoelens en roept reacties op. Soms positief, soms negatief. Als ik me tijdens een stevig onweer opstel als een angstig kind, dan kan een ander geneigd zijn om me te beschermen en voor me te zorgen. Of juist geneigd zijn om me uit te lachen en niet serieus te nemen. Als ik me achter het stuur van een auto gedraag als een spelend kind, dan roept dat bij iemand anders misschien vertedering op, maar de kans op irritatie of boosheid lijkt mij groter. Soms zou je wensen onbevangen als een kind rond te lopen. Soms ben je blij dat je je niet als afhankelijk als een kind hebt opgesteld.

‘Als een kind’, zei Jezus. Welk van die kinderen in mij wordt hier door de Heer aangesproken? Op welk punt stelt Hij ons de kleintjes ten voorbeeld? Niet dat je simpel moet geloven en je kritische vragen moet inslikken. Niet dat je naïef moet leven en alle zorgen aan de kant moet zetten. Niet dat je je totaal moet overgeven en alles wat je hebt moet loslaten. Dat kan niet, en dat hoeft niet. Jezus gebruikt één woord om duidelijk te maken welk kind Hij in mij zoekt. Dat is het woord ‘ontvangen’. Ontvangen. Het Koninkrijk ontvangen als een kind. Dat leven in de nabijheid van God, in de ruimte van zijn liefde. Dat is iets wat je alleen maar ontvangen kunt. Ook al ben je nog zo volwassen, nog zo sterk of slim, nog zo intelligent of gevoelig. Ontvangen als een kind. Op een andere manier kun je niet binnengaan.

Ontvangen. Dat is wel een kenmerk van een baby. Zoals Vera. Zij ontvangt haar voeding, zij ontvangt liefde en warmte, zij ontvangt haar ouders en hun zorg. Zelf brengt ze niets in en voorlopig kan ze helemaal niets organiseren. Misschien heeft ze haar leven lang begeleiding nodig. Ze moet gedragen worden. Dat geldt al helemaal voor Gods genade. Het was hier net bij het doopvont zichtbaar. Zij kan alleen ontvangen. Ontvangen als een kind. Dat is de spiegel die Jezus u en mij voorhoudt als het over het Koninkrijk van God gaat. Ook dat Koninkrijk is iets wat je alleen maar binnengaat door het te ontvangen.

Weet je, deze ontmoeting van Jezus met de kleintjes vond op een bijzonder moment. Niet voor niets lezen wij het op de eerste zondag van de 40-dagen-tijd. Jezus was net begonnen aan zijn laatste grote opmars naar Jeruzalem. Duizenden mensen trekken met Hem mee. Ze verwachten grote dingen van Hem. Ook de discipelen bereiden zich erop voor dat Jezus het Vrederijk gaat vestigen. Het zal veel van hun energie en tijd vragen. Ze hebben er zin en staan er strijdbaar in.

Maar zij en wij moeten leren dat het op een andere manier gaat. Die ouders die hun kleintjes bij Jezus brengen, die zijn bezig om het hemelrijk in te gaan. Want zij verwachten het van de Heer Jezus. Die kleintjes die het van ontvangen moeten hebben, die vormen het levende voorbeeld. Zo gaat een mens het hemelrijk binnen. Niet door zelf je toegang tot God op een of andere manier te organiseren, niet door zelf de hemelse vrede op een of andere manier te verdienen, maar door het te ontvangen uit de handen van Jezus Christus, de Heer.

**

Jezus las zijn discipelen de les. Zijn algemene uitspraak geldt ook ons. Jezus zoekt het kind in jou. Vera is de preek vanmorgen. Voor mij en voor jou. Wil ik het hemelrijk ontvangen als een kind? En hoe doe ik dat dan? Hoe voorkom ik, dat dit kinderlijk ontvangen weggedrukt wordt? Het vermogen en de bereidheid om te ontvangen uit de handen

van Jezus Christus. Dat is een pittige oproep, juist voor mensen die voortdurend op hun competenties en verantwoordelijkheden worden aangesproken. Mensen die hun doelen moeten halen en hun agenda moeten organiseren. Je hebt in deze wereld ook nauwelijks een andere keus. Maar als het gaat om het leven met God, dan is er maar één woord: ontvangen. Stop met krampachtig alles vasthouden en controleren. Houd op met nerveus zelfonderzoek of je gevoelens en ervaringen wel kloppen. Neem voor God afstand van je trots en je eigenwijsheid. Zet de stap terug van belangrijke discussies, moeilijke relaties, schrijnende onrechtvaardigheid.

Laat je dragen. Jij! Naar Jezus toe, de Heer. In gebed en in gesprek, thuis of in de kerk. Zo ga je binnen in Gods koninkrijk. Leef je in de nabijheid van God. Dat is iets dat je slechts kunt ontvangen. Ontvangen als een kind. Op dat ontvangende kind in mij doet Jezus een beroep. Het is helemaal niet verkeerd als een mens volwassen wordt. Integendeel. Daar werken we hard aan: dat jij zelfstandig wordt, verantwoordelijkheid neemt, het gesprek aangaat, keuzes maakt, je tegen onrecht verzet, knokt voor je relatie. Maar laat de ontvankelijkheid niet ondersneeuwen. Zorg voor het ontvangende kind in je.

Petrus doet hierop ook een beroep: 'verlang als pasgeboren zuigelingen naar de zuivere melk van het woord.' Zou Petrus zich deze gebeurtenis nog herinneren? Vast wel! Petrus is de verteller van het bijbelboek Markus. We weten vrij zeker dat Markus de assistent van Petrus was en de geschiedenis van Jezus heeft opgeschreven uit de verhalen van Petrus. Als hij zegt dat christenen als pasgeboren zuigelingen moeten verlangen naar de zuivere melk van het woord, dan staat dit beeld hem voor ogen. Van de baby'tjes die door Jezus gezegend worden. En door Hem tot preek worden gemaakt. Petrus maakt de toepassing: verlang naar de zuivere melk van het woord. 'De zuivere melk van het woord.' Dat is het goede nieuws van je vrijspraak, dat is de verkondiging van de opgestane Heer, dat is de waarheid over je toekomst, dat is de kracht van zijn liefde. Zomaar een paar omschrijvingen die de apostel in zijn brief gebruikt. Daar begint je leven in vrijheid, in vrede en in vreugde. Daar begint je bekering en de heiliging van je leven. Daar begint de gemeenschap van de kerk. De aanvaarding van elkaar. De gezamenlijke zoektocht om christen te zijn en kerk te zijn vandaag. 'Zoek de zuivere melk van het woord. Als pasgeboren zuigelingen.' Petrus heeft het goed begrepen.

Jezus zoekt het kind in jou. Ook jij moet het van ontvangen hebben. Van luisteren en aanvaarden. Steeds weer. Ken je je belemmeringen op dit punt? Weet je welke risico's jij loopt? Wat bedreigt jouw ontvankelijkheid? Is het je wantrouwen? Heb je teveel eelt op je ziel? Is het je eigenzinnigheid? Zijn het de twijfels die worden gezaaid door verhalen van anderen? Is het de idee dat je gelukkiger wordt als je je eigen spoor volgt? Denk je dat het voldoende is als je eenmaal in je leven 'ja' tegen de Heer hebt gezegd? Dat het te simpel is om daar steeds weer op gewezen te worden? Leef je met het idee dat het voldoende is dat je ooit bent gedoopt? En dat het niet zoveel meer uitmaakt hoe je over dingen denkt en wat je zegt en doet in je leven? Vergis je niet! Jezus spreekt volwassen mensen aan. Met de waarschuwing: 'Als je niet als een kind openstaat voor het koninkrijk, ga je er zeker niet naar binnen!' Een blijvende oproep. Een blijvende worsteling meestal.

Jezus zoekt het kind in jou. Het kind dat het van ontvangen moet hebben. Dat is een pittige oproep. Maar het is meer. Het is ook een heerlijk geschenk. Dit woord van Jezus is ook een uitnodiging. Een liefdevolle stem. Met krachtige beloften. Kom bij Mij! Laat je dopen! Gedoopt in de naam van de Vader: Ik sluit een eeuwig verbond met je en zal altijd

je Vader zijn. In de naam van de Zoon: Ik schenk je vergeving van je zonden en open het vrede-rijk voor je. In de naam van de Heilige Geest: Ik kom in je wonen om je leven nieuw en vruchtbaar te maken.

Dat is de kern. Eigenlijk is het alles. Meer dan 'ontvangen als een kind' zoekt de Heer niet. Dan gaat het Koninkrijk open. Dit kind in mij wordt door Jezus zelf opgeroepen. Door zijn woorden, door zijn zegenende handen, door zijn offer. Die ouders van toen waren aan het goede adres. Om hun kleintjes bij Jezus te brengen en door hem te laten aanraken. In Jezus' handen ligt het leven met God. Hij brengt mensen binnen. Nog steeds. Waar zijn boodschap wordt gebracht, waar van zijn liefde wordt gedeeld. Laat je binnendragen. In de ruimte van Gods liefde. Daar ontvangt je de echte vrede en het hemels geluk. Reken erop, dat je dat merken zult. Dat God nabij is. In heel je leven. Over de grens van het sterven heen. Dat is leven in het Koninkrijk.

Amen